

Planen bengang, da man ikke kjendte en større Dybde paa Varren end 12—13 Fod. Naar den ærede Ordfører endvidere ansøgte, at Udvalget har ikke turdet Andet end at give Bevillingen til Forhavnen Udvidelse, kan det kun for nogle Medlemmers Vedkommende være rigtigt; thi i det Mindste ikke saa af Udvalgets Medlemmer vare enige i, at denne Udvidelse nødvendig maatte foregaa. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at han forventede, at Ministeren vilde søge at faae den nuværende Entrepreneur til at fuldføre sit Arbejde, inden der begyndes paa det nye Arbejde. Deri er jeg fuldstændig enig med den ærede Ordfører. Jeg anser det ogsaa for rigtigt. De nu tilbagestaaende Arbejder ere af temmelig ringe Omfang og ville i en forholdsvis kort Tid kunne fuldføres, og det vil derfor være heldigt, at de ere fuldførte, inden der begyndes paa de ny Arbejder, hvilket vistnok ogsaa let vil kunne ske. Men der er i saa Henseende begaaet en Feil, som kommer det mig, navnlig af den ærede Ordfører og hans nærmeste Meningsfæller, idet de i saa betydelig Grad rødsatte Bevillingen til Havnens Vedligeholdelse ved Finantslovens anden Behandling. De gif nemlig ud fra, at det vilde være det Beste af næste Finantsaar, inden Entrepreneurerne bleve færdige, og i det Tilfælde maad det blive dem, der besørge Opmuddringen af Forhavnen. Men i det Tilfælde, — hvilket jeg anser for temmelig sikkert, — at de nuværende Entrepreneurer ville sørge for at faae Lededæmningen færdig og Havnen afleveret saa snart som mulig, vil den Bevilling, som er givet til Vedligeholdelse eller Uddybning af Forhavnen, sandsynligvis ikke være tilstrækkelig; hvorledes man saa vil kunne raade Bod derpaa, er mig ikke ganske klart, thi jeg kan ikke tro, at de nuværende Entrepreneurer længere end høist nødvendigt ville udsætte disse Arbejder, da de dog derved tillige paadrage sig en saa betydelig Forpligtelse, som den at vedligeholde den ydre Havns Opmuddring; de have allerede lidt meget betydelige Tab, og dette vil i endnu højere Grad sørge deres Tab.

Indenrigsministeren (Steel): Ved Vædringsforslagene Nr. 4—5 har jeg Intet at bemærke. Med Hensyn til Nr. 6 og 7 skal jeg bemærke, at jeg ikke har Noget imod at modtage det yderligere Beløb, som der er opført for at kunne tilveiebringe en Forbindelse med to Skibe mellem Opteborg og Frederikshavn i nogen Tid af Aaret, og jeg anser den Forandring, som er foretaget derved, at „Wintermaaneber“ er forandret til „Maaneber“ for at være hensigtsmæssig, da det jo kunde være, at Forholdene kunde udvilde sig saaledes, at det var ønskeligt for Indenrigsministeren paa et tidligere Tidspunkt at realisere den fuldstændige Forbindelse paa dette Punkt. Til Vædringsforslaget under Nr. 10 har jeg Intet at bemærke og lige saa lidt til Nr. 11. Hvad Nr.

12 angaar, skal jeg kun udtale, at jeg er villig til at modtage denne Bevilling, og at det naturligvis skal være min Opgave at anvende den paa den bedst mulige Maade, men at jeg ikke i Dieblisset er i Stand til at udtale nogen bestemt Mening om, hvorledes det skal gøres. Jeg skal selvfølgelig i den Henseende anstille de Underfølgelser, som ere nødvendige for at benytte den til Disposition stillede Sum paa bedste Maade. Den i Vædringsforslaget under Nr. 13 foreslaede Sum kan jeg ogsaa modtage. Jeg stulde have foretrukket Bevillingen formet saaledes, som af det ærede Medlem for Aarhus (Ingerslev) antydet, idet jeg da havde haft nogen Leilighed til at overveie de Spørgsmaal, som staa i Forbindelse dermed. For Dieblisset i det Mindste nærer jeg stor Tvivl om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt eller tjenligt at begynde med at anlægge Forsøgsstationer paa Landet, men jeg skal ikke komme videre ind paa dette Spørgsmaal. Dersom Summen bliver anvendt paa den Maade, som antydet af den ærede Ordfører, vil den væsentlig medgaa til Uddannelse af en Videnskabsmand som Dyresyfiolog, og dette er en Anvendelse af Pengene, som i hvert Fald uden Hensyn til den Forbindelse, hvori den maatte staa til Projektering af en saadan Stations Anlæggelse ved Faarbo, maad anses for at være nyttig og hensigtsmæssig. — Til Vædringsforslaget under Nr. 14 har jeg Intet at bemærke, heller ikke til Vædringsforslaget under Nr. 15. — Vi komme dernæst til Sagen om Understøttelsen til Jalfster. Jeg skal forsøge at behandle denne Sag saa kort som muligt. Det er min Mening, at der er talt, sagt og skrevet Mere om denne Sag, end nyttigt har været, og at det ikke har været uden Besøerlighed at komme til en klar Erkendelse af Forholdene, saaledes som de virkelig ere derovre. Jeg ønsker, som sagt, ikke at komme videre ind paa Sagen nu, da det er kommet til en fuldstændig Overenskomst mellem det ærede Finantsudvalg og Ministeren. Jeg maad meget bestemt modsætte mig, at der bliver bevilget noget Beløb, som gaar ud over, hvad det ærede Finantsudvalg og Ministeren nu ere blevene enige om. Jeg anser det for at være det, der med Villighed kan forlanges, idet man er gaaet ud fra, at den Sum, der ved Loven af 1873 var fixeret som den, der maatte medgaa til Digerne, og af hvilken de paagældende Digeinteresserede stulle betale deres Del, er overstreden, og at man derfor bør give dem et Vedlerlag for den Overstridelse af Summen, der har fundet Sted i Forhold til den Del, de stulle bære deraf. Summen er overstreden ved en Forhøielse af Digerne paa sine Steber med 78,000 Kr., for Skade, der er paaført Digerne ved Stormfloeden i 1874, med 60,000 Kr., og paa Grund af Sænkning af Lerflinten med 40,000 Kr., hvilket tilsammen giver et Beløb af 178,000 Kr. Den Andel, som de Interesserede ville faae af dette Beløb, er $\frac{1}{25}$,